

MINISTEREN

Transportudvalget
Folketinget

Dato 9. januar 2014
J. nr. 2013-4611

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transportudvalget har i brev af 2. januar 2014 stillet mig følgende spørgsmål 65 vedrørende L 64 - Forslag til lov om ændring af postloven. (Ændringer i vilkår for varetagelsen af befordringspligten og præciseringer af lovens anvendelsesområde, post til døren m.v.), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål nr. 65:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 20/12-13 fra Forbrugerrådet TÆNK, jf. L 64 - bilag 8.

Svar:

Forbrugerrådet TÆNKs henvendelse angår den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 1, om, at postloven ikke finder anvendelse på befordring af adresserede pakker, der befordres efter en forudgående aftale mellem den virksomhed, der befordrer pakken, og afsenderen. Det gælder dog ikke for den pakkebefordring, der udføres af Post Danmark A/S.

Som det er oplyst i lovforslagets specielle bemærkninger til § 1, nr. 1, indebærer dette, at privatmodtagere ikke længere i medfør af postlovgivningen skal kunne klage til Trafikstyrelsen over omdelingen af disse såkaldte "kontraktpakker", når det er andre virksomheder end Post Danmark A/S, der varetager befordringen.

Forbrugerrådet udtrykker bekymring over den foreslåede ændring og i relation hertil forbrugerbeskyttelsen. Der henvises bl.a. til Forbrugerrådet TÆNKs artikel om konkrete problemer med aflevering af pakker, herunder pakker der f.eks. afleveres til naboer eller andre uden forudgående aftale med modtageren.

Den førnævnte bestemmelse i L 64 skal skabe den fornødne hjemmel til at udmønte et tidligere ønske fra postforligskredsen bag postloven om, at pakkebefordring på grundlag af en forudgående kontrakt ikke skal kræve tilladelse efter postloven. Denne form for pakkebefordring er i konsekvens heraf ikke omfattet af tilladelsesordningen, men har været omfattet af postlovens øvrige bestemmelser, f.eks. om ordensmæssig omdeling.

Tilladelseskravet er imidlertid en central bestemmelse i postloven. Efter Transportministeriets vurdering skaber det derfor uklarhed, når en virksomhed ikke er pligtig til at søge om tilladelse til postbefordring samtidig med, at dens pakkeaktiviteter skal være omfattet af postlovens øvrige bestemmelser.

Uklarheden opstår på følgende måde: Når der generelt søges om en tilladelse til postbefordring, skal den pågældende virksomhed give Trafikstyrelsen forskellige oplysninger af vandelsmæssig og økonomisk karakter og endvidere oplys-

ning om bl.a. service og kvalitet i forhold til virksomhedens ydelser. Eftersom befordring af kontraktpakker ikke kræver tilladelse, har Trafikstyrelsen ikke de førnævnte oplysninger som grundlag for at føre tilsyn. Hertil kommer, at Trafikstyrelsen ikke har nogen reel sanktionsmulighed i forhold til en virksomhed, der befordrer kontraktpakker, når der ikke kræves tilladelse.

Derfor er det foreslået med L 64, at postloven ikke finder anvendelse på befordring af de såkaldte kontraktpakker.

Forbrugere, der for eksempel via Internettet køber en vare, som skal sendes af sælgeren til køberen, vil dog fortsat være omfattet af de almindelige regler om forbrugerbeskyttelse, herunder købelovens særlige regler om forbruger køb, der blandt andet indebærer, at levering af varen først anses for sket, når genstanden er kommet i køberens besiddelse.

Trafikstyrelsen vil, som ønsket af Forbrugerrådet TÆNK, efter at L 64 er vedtaget kontakte Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen med henblik på at sikre opmærksomhed på forbrugernes klagemulighed vedrørende kontraktpakkerne i forbindelse med den forestående implementering af nye EU regler om forbrugerklager.

Med venlig hilsen

Pia Olsen Dyhr